

med Ogenavnene: Mormon eller Bjørnbak. Vi havde en Karl, der var Underkorporal samtidig med mig; han havde gaaet paa Bjørnbaks Høstskole, og han har da stadig Ogenavnet Bjørnbak. Jeg kommer nu videre til Gymnasistillærene. Han havde et Spanstøv i Haanden, og hver Gang, vi skulde springe over Træhesten, gav han os et Rap dermed og sagde, at det lettede saa rart, og at, hvis han ikke havde sit Spanstøv, var det ham umuligt at faae os over Hesten. — Jeg skal nu supplere det med, at den omtalte Christensen tillader sig at muntre Folkene med en Suggert af den Slags, man bruger til Kontrahugning; han tænker vel ligesom vor Gymnasistillærer, at det letter saa udmærket, Folkene blive ligesom adskillige Pund lettere derved. Det sidste Tilfælde fra 1878, var, at Ritmester Vorberg, som jo er en meget bekendt Mand, gav Rekrut 164 12 Timers Krumslutning, blot fordi Spændet paa Stigremmen var vendt forkert under Ridningen. Enhver Kavallerist veed jo godt, at det at sætte Stigremmen ordentlig i Sæddelkommen har Rekruten temmelig ondt ved at lære. Naar han stiger op og faar Foden i Bøilen, skal Spændet vise udad. Enhver, der har lært at ride, veed, at der er en Periode, da Befalingsmanden maa spænde Stigremmen ned, for at Rytteren kan faae det Sæde paa Hesten, han skal have. Paa Skolen har man nu ofte ondt ved at holde Stigbøilen, saa at det jævnligt træffer, at den slipper fra En, og jeg antager nu, at Karlen er kommen til at tabe den, og at han ved at stille Foden ind i den igjen har faaet Bøilen dreiet, saa at Spændet er kommet til at vende indad. — At nu en saadan Forseelse skal straffes med 12 Timers Krumslutning, er dog temmelig haardt, og 12 Timers Krumslutning er jo det samme som 24 Timers Straf, da man er 6 Timer ad Gangen i Jernet og 6 Timer udenfor. Det var fra 1878. — Nu komme vi til Rekrutforholdene iaar, og der er der ogsaa forskjellige Tilfælde, som det kunde være rart at faae nærmere undersøgte, selv om Nogle skulde mene, at det kun er Barnagtigheder eller Morsomheder; de, der selv have prøvet disse Ting have dog vistnok fundet dem alt Andet end morsomme. I de sidste Dage af Februar haendte det under Døvelserne i Stalden, at Sergent Meyer, der, som sagt, lader til at være en Pexle derude, slog Rekrut Nr. 255 fra Helsingø over det ene Knaa med Sablen, der var i Steden, saa at denne og Sablen høiede sig. Vi vide jo Alle, hvorledes en Ryttersabel og en Ryttersabelstøbe er. Om trent den 14de Marts slog samme Sergent Meyer Nr. 237, Sprensen af Gandsløse, med en Stof over den ene Haand, saa at Haanden hovnede op, og han maatte indlægges paa Hospitalet; men Sergenten blev ikke dragen til Ansvar. Sergenterne Jensen, Sivertsen, Traulsen og Meyer slaa omtrent hver Dag Rekrutterne, og navnlig

Meyer haaner dem ved at stoppe. Suffer i Munden paa dem under Døvelserne. (Latter). — Ja, det er en almindelig gengs Betragtning, at, naar man kommer i Tjenesten, saa hedder det: Ja, det kunne I naturligvis ikke gjøre, I mangle Teres Patte; men nu skulle I faae Suffer, og det er endvidere en meget yndet Talemaade: „Nu have I sovnet i 22 Aar“ — de mene formodentlig, at vi bestille ikke Andet paa Landet end at sove — „men vi skulle lyne og gale os nok vække Jer op i det 23de“. Saadanne Udtalelser som: „slaa Hovedet ned i Maven“, komme stadig igjen, og saadanne smagfulde Udtalelser som dem, af døde Folkethingsmand P. C. Olsen fremdrog her i Folkethinget under Hærløvens Behandling: „Sønnetryne, Klodrian, se at faae Stærkerne med sig, hvor skal den Klo hen?“ osv., holdes endnu i Væge og Værdighed ved Rytteriet, i alt Fald efter den Erfaring, jeg har, var det Udtryk, vi hørte, fra vi kom til Nadsen, til vi gik igjen. Det er min Tro, jeg kunde næsten sige Overbevisning, at man kunde godt komme ud af det med disse Folk, uden at behøve at opvarte med saadanne Grovheder. Det forekommer mig virkelig, at det taler lidet godt om de Herrer Officers og Underofficers Dannelses, at de tage saadanne Ord i deres Mund. Der er en saadan Bånden og Rumlens, at det er ligefrem forfødeligt. Lad os til enhver Tid og paa et ethvert Sted, hvor vi kunne komme til det, søge at sætte en Stopper for slikt Uvæsen. Manges En af disse unge Mennesker kommer fra et hjemligt og godt Hjem, hvor de aldrig have hørt den Slags Ord før, og blive derfor aldeles forføbede over, hvad de i Tjenesten maa høre. Tro de Herrer, at naar vi skulde ud mod Tjenden, det da er den Slags Ting, der hjælper? Nei, jeg er overbevist om, at det skal vise sig i saa Tilfælde, at de, der tænke paa ham, der hor ovenover os Alle, ikke ere de Ringeste til at slaa. Det har vi Historiens Vidnesbyrd for paa mange Omraader (Stemmer: Hvor?). Na, for Exempel i Karl den 12tes Hær.

Søndag Eftermiddag have de allerfleste Menige ikke fri. Den 16de Marts maatte saaledes 9 Rekrutter bære Grus paa Ridebanen fra Kl. 2 til Aften; en anden Afdeling maatte vaske Borde, Benke og Brandstuer. Det er meget almindeligt, at de bruge Søndagen paa den Maade ved Rytteriet. Jeg kan saaledes nævne som Exempel fra min egen Tjenestetid, at vi aldrig havde fri mere end højst 2 Timer om Søndagen, og en Extrastraf om Søndagen fik vi blot for at have glemt at sætte Tøflerne rigtig ind under Sengen, glatte Læppet rigtig, hængte Klappen over Løiet o. s. v. Strax bleve vi noterede. Engang fik en Mand saadan Straf for at have lænet sig op til Spøilen i Stalden, og naar man nu veed, hvor strengt Rytterirekrutterne have det, hvor mange Timers Sidden paa Hesten